

Olvasmány: 1 Sám 1, 20-22, 24-28**Evangélium:** Lk 2, 41-52**Szentlecke:** 1 Jn 3, 1-2, 21-24

Szent Család vasárnapja

Jövő vasárnap: Vízkereszt, Urunk megjelenése; **olvasmány:** Iz 60, 1-6; **szentlecke:** Ef 3, 2-3a, 5-6

EVANGÉLIUM (Mt 2, 1-12)

Amikor Heródes király idejében Jézus megszületett a judeai Betlehemben, íme, napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, és tudakolták: „Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy hódoljunk előtte.” Meghallotta ezt Heródes király és megrémült, s vele egész Jeruzsálem. Összehívatta a főpapokat és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hogy hol kell születnie a Messiásnak. Azok így válaszoltak: „A judeai Betlehemben, mert ezt írja a próféta: Te, Betlehem, Juda földje, bizony nem vagy a legkisebb Juda nemzetségei között, mert belőled jö ki a fejedelem, aki pásztora lesz népemnek, Izraelnek.” Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket, és pontosan megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét. Aztán ezzel küldte őket Betlehembe: „Menjete, tudakozódjatok szorgalmasan a gyermek felől, és ha megtaláljátok, jelentsétek nekem. Én is elmegyek, hogy hódoljak előtte!” Ők pedig, miután meghallgatták a királyt, elindultak. És lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük járt, míg meg nem állapodott a ház fölött, ahol a Gyermeke volt. A csillagot meglátva nagyon megörültek. Bementek a házba, és ott látták a Gyermekeket anyjával, Máriával. Földre borulva hódoltak előtte, majd kinyitották kincses zsákjaikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel álmukban utasítást kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza országukba.

Elmélkedéshez:

- Elindultam-e már a csillag után, a bölcsekkel együtt a Jézussal való találkozásra?
- Elhagytam-e már a királyi palotát, vagy még mindig a hatalomban és a gazdagságban keresem Istent?
- Elfogadtam-e már Isten ajándékát, a hit kegyelmét, ami képessé tesz arra, hogy a Gyermekekben meglássam az Istent és az Embert?

Beszámoló-rovat: Esztergomi Mikulás Erdélyben

Ahogy évek óta, úgy idén is Erdélybe utazott a Mikulás, hogy a Bőjte Csaba által alapított bentlakásos és napközi gyermekotthonok lakóinak ajándékokat vigyen. Ez évben már három Mikulás utazott, közülük a „B” jelű Esztergomból. A „B” csapat, 7 ember 18 erdélyi telepen járt 831 gyermeknél, majd Csobánkán fejezte be a körútját. Erdélybe, a telepekre tartós élelmiszert is vittünk. Minden gyermek ajándékcsomagot kapott. A legtávolabbi hely Petrosény volt. Aznap 520 km-t autóztunk. Itt 157 gyermekkel foglalkoznak.

A gyermekek minden állomáson már előzetesen egy teremben énekeltek karácsonyi- és Mikulás énekeket. „Dicsértessék a Jézus Krisztus” szólt a köszöntés. Legtöbb helyen egyedül, vagy két-három fő együtt verset szavalt, énekeltek kórusban, vagy 2-3 fő együtt. Egyik helyen egy kislány gitározott 3 furulya kíséretével, majd ugyanő cimbalmozott is. A szereplő gyerekek ajándékot választhattak a putnyból. Volt találós-kérdéses játék: a nevelők egy-egy gyermek jellemző tulajdonságait leírták, majd a Mikulás által felolvasott szövegből a gyerekeknek fel kellett ismerniük társukat, amiért szintén ajándék járt a putnyból. A találós kérdések része volt felismerni Bőjte Csaba testvért, akinek színes képét, és a vele készített interjút a *Képmás* magazinból ajándékképpen kapták mind a 18 helyszín nevelői. A találkozó középpontjában – a tavalyihoz hasonlóan – a szeretet állt, ami (ugye) nem fogható meg kézzel, mint egy tárgy, de mindenki tudja, érzi, hogy létezik. A szeretetet a tiszta vízhez hasonlítottuk, ami **szétárad**, és mindnyájunkat **megérint**, ahogyan a szétáramló víz mindnyájunk cipőjét benedvesítené. A víz feltölti az edényt is, ugyanígy a szeretet **feltölt** minket. A szeretet a meggyújtott szalma vagy rőzséhez hasonlóan **lánggra lobban** a szívünkben. Ezt követően, interaktív módon „árasztottuk” szét a szeretetet köztünk. Megfogtuk egymás kezét, és kézzel a szeretet mindnyájunkat megérintette a szeretet. Így játszottuk el, hogy egyek vagyunk a szeretetben. El is énekeltek az éneket: „Szeretet áradjon köztünk, szeretet gyűljön bennünk, szeretet töltsön el minket, add ezt nekünk jó Urunk! Hadd legyünk testvéri szívvel mindnyájan egyek Benned, lobbantsa lángra szívünket szereteted.” Énekeltek még az „Ahol szeretet és jóság, ott van Istenünk” című éneket.

Volt egy új ének, amit előénekesként Mikulás bácsi énekelt, a refrént a gyerekek: „Mindig áldd az Urat”.

Az ének:

Adjunk hálát a jó Istennek. *Refr.*És az ő egyszülött Fiának. *Refr.*S a vigasztaló Szentléleknek. *Refr.*

A továbbiakban életünkért, betegségekből gyógyulásunkért, egészségünkért, nevelőinkért, az ő áldozatos munkájukért, Bőjte Csabáért, az ajándékozóinkért, a Mikulásért és segítőiért fohászodtunk ezután hasonló dallamra azonos refrénnel.

Most is volt csoportos fotózás. A gyermekek meghatódottan vették körbe a Mikulást. Megindító a szülői szeretet hiánya, amit az áldozatkész, szerető, hivatástudattal rendelkező nevelők sem helyettesíthetnek. Az intézetekben a gyerekeknek feladataik is vannak (asztalterítés, edények összeszedése, étel kiosztása, stb...). A hátrálva integető, távozó Mikulással együtt énekeltek a gyerekek, hogy „Ahol szeretet és jóság, ott van Istenünk”.

Mi is törekedjünk arra, hogy szeretet és jóság vegyen körül minket, és ne csak az ünnepek alatt.

Grób Lajos

Beszámoló-rovat: Mikulás a plébániánkon

December 9-én nagy meglepetésben lehetett része a 10 órai szentmisére érkező gyerekeknek. A szentáldozás után különös vendég látogatott el hozzájuk. Ünnepi ruhájában megérkezett Szent Miklós püspök. Az elsőáldozás előtt álló kicsiket már ő áldotta meg, homlokukra ő rajzolta a keresztet. A gyerekek reakciója változó volt. Böven akadt köztük, ki felismerte a jó öreg Mikulást, de volt köztük olyan is, akin elsőszülött gyermekem kb. 12 évvel ezelőtti megrémülését láthattam viszont, hisz a csöppségek fejében még nem feltétlenül kapcsolódik egy püspökhöz a fehér szakállú, mosolygós jótevő alakja. De természetesen a mise végére mindenki örülhetett, hisz Szent Miklós püspök most sem érkezett üres kézzel: minden gyermeknek kiosztotta a jól megérdemelt csokit.

Ismeret-rovat: Vízkereszt

Vízkereszt, korábban *Szentkereszt* a latin egyház *Epiphania Domini*, „az Úr megjelenése” elnevezésű, január 6-án tartott ünnepének magyar neve. Vízkereszt a „karácsonyi tizenketted” (12 napos ünnep) zárónapja. (Innen az ünnep angol neve: *Twelfthday*, tizenkettedik nap”) A 354 napos holdév és a napév közt kerekén 11 nap a különbség, s az évkezdetkor beiktatott pótnapok – a naptár más pontjain is találkozhatunk ilyenekkel – a különbséget voltak hivatottak eltüntetni Európa luniszoláris parasztnaptáiraiban. A nép később e 12 nap („számos napok”, „csonka hét”, „regölő hét”) időjárásából jóslott az újév időjárására nézve. *Epiphania* görög szó, azt jelenti: „megnyilvánulás”. A pogány görög kultuszokban az istenség megjelenését, és annak éventéjti megünneplését jelentette. Az öskeresztény egyház szinkretista hajlandóságából arra következtethetünk, hogy időpontja a pogány korban is az év elejére esett, a visszatérő napfényt köszöntő téli ünnepkör része volt. Epiphania ünnepe először a III. században tűnt fel a keleti egyházban, mint Krisztus születése napja. Száz évvel később azonban Róma úgy látta jónak, hogy Krisztus születését a „Legyőzhetetlen Nap” (*Sol Invictus*) pogány ünnepével, a népszerű Mithras napisten születésnapjával (dec. 25.) egyeztesse, ezért Epiphania hamarosan új jelentést kapott. Nyugaton a háromkirályok imádásának, Keleten pedig Krisztus Jordán folyóban való megkeresztelésének az ünnepe lett. Az utóbbi gondolatot később a római egyház is átvette, sőt hozzácsatolták Jézus első csodájáról (a víz borá változtatásáról a kánai menyegzőn) való megemlékezést, azt tanítván, hogy e három evangéliumi esemény Jézus istenségének első „megnyilvánulásai”, *epiphániéi*. A Születés csodája vagy a kánai menyegző e tekintetben nem szorulnak külön magyarázatra. Jézus megkeresztelése viszont talán igen, mivel nem maga az esemény vagy Keresztelő Szent János szavai nyilvánítják ki Jézus istenségét keresztény felfogás szerint, hanem a Szentlélek megjelenése és az égi hang, mely „ezt mondja vala: Ez amaz én szerelmes fiam, a kiben én gyönyörködöm.” (Mt 3,11–17.) Az ünnepi népszokások közé tartozik a napkeleti bölcsék látogatását felidéző csillagozás vagy háromkirályjárás. E három alakot csak gyermekek személyesíthetik meg. Legfőbb kelléke a csillag, amely a három királynak mutatta meg az utat Betlehembe. Vízkereszt napján volt szokás a szentelmények hazavitele, a szenteltvíznek gyógyító hatást tulajdonítottak. A házakat vízzel és sóval szentelték meg, a pap krétával a szemöldökfára írta a házszenelés évét. A hívek meglátogatásának szokása összekapcsolódott a lélekpénz beszédésével. A vízkereszt népszokásokból mára leginkább csak annyi maradt, hogy ekkor szokás leszedni a karácsonyfát. Az ortodox családoknál – a hagyományok szerint – a betlehem i jászolra emlékeztető szalmát tisztaszoza padlójára, és ezen hálnak az éjjel. Másnap délután a gyerekek – a katolikusok a háromkirályjáráshoz hasonlóan – kántálni mennek az idős görögkeleti házaspárok házához. Vízkereszt napjától a nagybőjt kezdetét jelentő hamvazószerdáig (idén március 9-ig) tart a farsang, a karneválok ünnepi időszak. Ez a közelgő tavasz örömmünnepe, egyben a tél és a tavasz jelképes küzdelmének megjelenítése.

Házszenelés – családlátogatás

Egyházunk hagyománya szerint január hónapban (január 6 - Úrjelenés ünnepe után) a pap fölkeresi a hívek otthonait, hogy ott imádkozzon az ott élőkért, és szenteltvízzel megáldja a házakat, lakásokat. Ez a „házszenelés” nagyon jó alkalom arra is, hogy otthonunkban (akár hosszabban) elbeszéljünk a papunkkal, megosszuk vele örömeinket, bánatainkat, esetleg tanácsot kérjünk problémáink megoldásához. Évszázadokon keresztül jártak ilyenkor a papok a falvak és városok házeit, hogy Isten áldását közvetítsék minden jó szándékú embernek. Ha valaki szeretné, hogy január hónapban Őt is fölkeressük, jelezze felénk, és amikor aktuálisá válik, telefonon vagy személyesen egyeztetjük az időpontot. Természetesen lehetőség van arra is, hogy az év bármely napján kérjük a házszenelést, illetve akár a házszeneléstől függetlenül is kérhetjük, hogy a papunk egy beszélgetésre fölkeressen bennünket. Ha ilyen kérése van, ebben az esetben is jelezheti ezt, s megpróbálunk mihamarabb időpontot egyeztetni. *Plébános atya*

Ismeret-rovat: A házszenelés

A „házszenelés” a szentelmények közül az egyik legismertebb. Akárcsak a többi áldás, olyan érzékelhető jele a kegyelemnek, amelyet az egyház hivatalosan szabályozott és jóváhagyott, de aktuális eredete az egyház oldó és kötő hatalmában van, nem magának Jézus-

nak alapító tetteiben – ebben különbözik a szentségektől. Először a keleti egyházban alakult ki a „házszenelés” szokása. Aranyaszájú Szent János arról számol be, hogy a vízszentelés után „ezen az ünnepen, éjfélhez közeledvén, mindenki vizet merített és hazavitte, hogy otthonában őrizze egész éven át”. Emögött az a Keleten elterjedt gondolat rejtőzik, mely szerint Jézus keresztelése által megszentelte a vizet, amikor a Jordánban alámerült. A néphit különös erőt tulajdonított a „királyok áldott vizének”. Görögországban falvakon a mise után a pópák ma is sorra látogatják a házakat, városban az asszonyok viszik haza és hintik meg vele a házat, majd minden családtag iszik egy kortyot a tiszta vízből. A folyók, patakok, tavak vizét is megáldják a keleti egyház papjai. Nyugaton a Vízkereszthez kapcsolódó szentelmények a 15. század táján keletkeztek. Nagy hatást tulajdonítottak nekik: a nyavalyától a fogfájásig minden betegségre jók voltak, utazáskor megóvtak az eltévedéstől és a rablóktól, szúrás, ütés és mérreg, sőt házősszeomlás ellen is hathatós védelemnek tekintették őket. A Karácsony és Vízkereszt közötti éjszakákon különösen sokat tömjéneztek a gonosz szellemek elűzésére. A germán népek különösen igényelték, hogy a megtestesült Isten, Jézus Krisztus érzékelhető módon jelen legyen mindennapjaikban is, ezzel magyarázható ez a ma talán kissé babonásnak tűnő hit. Tájainkon, a fennmaradt adatok szerint, először német nyelvterületen szenteltek vizet a 11-12. században, és ugyancsak itt alakult ki a „házszenelés” szokása is a 16. században, jellegzetes formában: kezdetben a házban minden egyes tárgyat külön megáldottak. Hagyományosan kizárólag Vízkereszt napján végezték, a víz, az arany, tömjén és mirha, valamint a felirathoz szükséges kréta megáldásával együtt. Ilyenkor a házakat meg is tömjéneztek. A szentelt krétával az ajtófélfára fölírták a ma is megszórt feliratot (20+C+M+B+13). Lehetséges, hogy eredetileg ezek a betűk nem a háromkirályok nevével fedték, hanem egy áldás szavainak kezdőbetűi voltak: *Christus Mansionem Benedicat* (Krisztus áldja meg a hajlékot). Mások szerint ugyanakkor a három királyokra utaló népszokás az ősbib, és a latin áldás az utólagos.

Hirdetések

+ Szilveszteri hálaadás:

Vízvárosi Plébániatemplomban *este 6 órakor*,

Belvárosi Plébániatemplomban *este 7 órakor* lesz.

+ Szilveszteri összefogást szervezünk a Belvárosi hálaadás utánra, kb. *este 8 órától* a hittan- és nagyterembe.

+ Újév napján, **január 1-én**, *Szűz Mária Istenanyaságának* ünnepén, ünnepi miserendet tartunk, ez a nap parancsolt ünnep.

+ Értesítjük a kedves Testvéreket, hogy a Nyugdíjas Klub következő összefogetele **január 3-án**, csütörtökön, *délután 3 órakor* lesz. (Minden második héten van Nyugdíjas Klub.)

+ Taki az újságos asztalról elvihető, a nem iskolás gyermekek rajzolják le a Szűz Máriát a kised Jézussal és Szent Józseffel.

A héten kereszteltük: Horváth Seron Zsuzsannát.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő, szerda - péntek: **este 7 óra**; kedd, vasárnap: **10, ½ 12** és **este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

kedd és vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő, szerda - péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra** (*előesti*)

Zárdatemplom: hétfő - vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

második szombat 13.00-18.00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda 20.30-21.00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök 20.30-21.30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

Békés, boldog, kegyelmekben bővelkedő új esztendő!
kívánunk minden kedves testvérünknek!

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz; Életjel Rádió: www.eletjel.hu

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízvárosi Plébánia közös hírlevele /megjelenik hetenként/
Alapító: Dr. Beer Miklós

Felélős kiadó: Dr. Harmai Gábor; Szerkeszti a szerkesztő csoport
Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Tel.: 33 / 898-124 és 20 / 775-2841

(Bankszámlaszámaink megváltoztak!!!)

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu